

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۱ دسمبر ۲۰۲۰

استاد اکبر قریشی

دوره قرون وسطی در افغانستان تکرار می شود!

جهان در تکامل و پیشرفت است و به واسطه علم و دانش مدارج عالی تکامل و ترقی را می پیماید اما در کشور ما یک عده افراد بی دانش و فاسد توسط اشغالگران در قدرت قرار گرفته اند که نه تنها کشور سیر قهقرائی خود را می پیماید بلکه توسط همین بی دانش ها و وطن فروشان اولاد این کشور که آینده سازان کشور هستند روز تا روز در بدبختی و جهالت بیشتری فرو برده می شوند.

در کشوری که معارف سالم وجود نداشته باشد جهالت به اوج خود می رسد.

افغانستان زمانی متمدن ترین کشور در شرق بود، که مدارس بسیاری در سرتا سر کشور در هرات و بدخشان و بلخ وجود داشت. دانشمندان بسیاری چون ابن سینای بلخی مولانا جلال الدین بلخی و علماء و شعرا نامدار ظهور کردند.

مثلاً در دوران اوج و شکوفائی هرات معماری، خوشنویسی، مینیاتوری و دیگر هنر ها از آثار ممتاز هنری در جهان به شمار می رود. نمونه هائی از آثار معماری مسجد جامع هرات با کاشی کاری قرن نهم هجری از شاهکار های هنر معماری به شمار می رود. در همین عصر دانشمندان و نویسندگان بزرگی به وجود آمد که آثار گرانبهائی خلق کردند.

در کشور ما از چهار دهه بدینسو حکومت های فاسد توسط استخبارات منطقه و جهانی به میان آمدند که معارف سیر قهقرائی خود را پیمود. در ابتداء باند های خلق و پرچم درس و سیستم درسی را از محتوای اصلی آن بیرون کشیده و تمام سیستم درسی معارف کشور را مطابق ذوق و سلیقه روسهای استعمارگر عیار ساختند.

امروز تعداد چلی ها و ملاهای بیسواد با همکاری دولت فاسد و مشوره امریکائی ها به همدستی وزیر معارف کشور که توسط امریکائی به این مقام نصب شده است در حالی که خود وزیر معارف کشور هر دو زبان ملی ما را نه خوانده می تواند و نه نوشته می تواند. پلان دارند که دروس صنوف ابتدائی را به مساجد و اگذار کنند تا اولاد این کشور در مساجد خوب شست و شوی مغزی شده و در آینده داعش و طالب جانی تربیه شوند.

تا زمانی که ملا ها و طالبان با وریش های دبه خود و درس خوانده هائی که افکار طالبانی تا مغز استخوان شان نفوذ کرده است از معارف کشور گم نشوند نسل جوان نه خود را خواهد شناخت و نه جهان پیرامون خود را خواهد شناخت و نه کشور از حالت ادبار بیرون خواهد شد.

امروز قرن علم و دانش است و نه قرن چلی و طالب تربیه کردن. اگر خود وزیر صاحب معارف به یکی از مدرسه ها یا مساجد برود تا دری و پشتو و یا عربی بیاموزد معارف کشور از این خجالتی خلاص خواهد شد که وزیر معارفش بتواند به قلم خود به یکی از زبان های ملی ما چیزی بنویسد و یا بتواند تازی نامه را از روی بخواند سعادت هر دو دنیا نصیبش خواهد شد.